

—! . Голѣудо, като е сапунена! Азъ пѣкъ
зная, че дѣлѣтрехъ ги ператъ съ сапунъ и вода . . .
гдѣто ще сѣткаете, дрѣшката ми ще стане още
пѣ-чиста . . .

— Бѣбрица!

— Мълчи де, че пакъ ще се пукне! Милка
изново турна прѣстената луличка въ една паница,
пѣлна съ сапунена вода.

Възпитателката ѝ млѣкна и захвана да глади
полегичка котарака Шарко, който, като свѣткаше
очитѣ си, гордо-гордо се изтѣгаше на масата.

Всичкото внимание на Милка бѣше обѣрнато
на мѣхура, който едвамъ бѣше захваналъ да се
показва на края на луличката . . . Тѣкмо въ това
врѣме Шарко скоква отъ масата, Милка се сѣбва
и, . . . мѣхура се изгубва.

— Лошъ Шарко! Изнеси го отъ тука, па и
ти се махвай . . . На, така си е! . . . Ти и Шар-